

Svar (7/12 88):

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Spørgeren har rettet et lignende spørgsmål til udenrigsministeren (S 262), til hvis svar jeg kan henvisе.

Jeg kan tilføje, at jeg gentagne gange – bl.a. ved et møde i Paris med kirkerådet for den danske kirke – har givet udtryk for min positive holdning til kirken i Paris og menighedens arbejde på stedet.

Spm. nr. S 264

Til *sundhedsministeren (29/11 88)* af:

Torben Lund (S):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor der i Danmark er fastsat en 6-årig beskyttelse for et originalpræparats dokumentationsmateriale, jf. meddelelse om nye EF-direktiver om farmaceutiske specialiteter (højteknologipakken) af 19. juni 1987 til fremstillere og importører af farmaceutiske specialiteter, og vil ministeren overveje at forlænge beskyttelsesperioden for et originalpræparats dokumentationsmateriale fra 6 til 10 år fra tidspunktet for udstedelsen af den første markedsføringstilladelse i et Fællesskabsland?«

Begrundelse

Foreningen af danske Medicinalfabrikker (Mefa) har gentagne gange påpeget, at den forskende del af dansk medicinalindustri er stillet væsentlig ringere end tilsvarende virksomheder i de fleste andre EF-lande med hensyn til beskyttelsesperioden for originalpræparaters dokumentationsmateriale.

Sådanne vilkår for dansk medicinalindustri forekommer ikke rimelige eller nødvendige.

Svar (6/12 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Baggrunden for, at Danmark har valgt at fastsætte en 6-årig beskyttelsesperiode for et originalt lægemiddels dokumentationsmateriale, er ønsket om en hurtig fremkomst af kopi-præparater på det danske marked. Udstrækkes den 6-årige beskyttelse af dokumentationsmateriale til f.eks. 10 år, vil dette reelt medføre en forlængelse af den effektive patenttid for originalpræparater.

En hurtig fremkomst af synonympræparater har en dæmpende effekt på lægemiddelpriserne, idet synonympræparaterne som altovervejende hovedregel er billigere end originalpræparaterne.

Prisdannelsen på lægemidler er med fravigelsen af enkeltvarekalkulationsprincippet i 1983 for forskningstunge virksomheder ikke undergivet nogen reel offentlig kontrol fra prismyndighedernes side, og danske lægemiddelproducenters prisdannelse fastsættes således efter, »hvad markedet kan bære«.

På et marked uden egentlig kontrol med prisdannelsen fra prismyndighedernes side finder jeg det velbegrundet, at den konkurrence, som markedskræfterne medfører, ikke hindres yderligere. En forlængelse af beskyttelsesperioden fra 6 til 10 år vil være en yderligere hindring og vil efter min opfattelse medføre højere lægemiddelpriser herhjemme.

Det er imidlertid min opfattelse, at forslaget om at ændre sygesikringens medicintilskud til et fast kronetilskud beregnet efter prisen på det billigste synonympræparat giver anledning til overvejelser om at udstrække beskyttelsesperioden for dokumentationsmateriale.

Indrettes medicintilskudssystemet på en måde, der favoriserer synonympræparaterne, må det overvejes at støtte den forskende lægemiddelindustri muligheder for fortsat at markedsføre originalpræparater. Dette kan f.eks. gøres gennem en forlængelse af beskyttelsesperioden for dokumentationsmateriale.

Spm. nr. S 265

Til *justitsministeren (30/11 88)* af:

Ole Henriksen (SF):

»Finder ministeren det rimeligt, at børn og unge frit kan købe gas- og signalvåben, når politiets våbenekspert karakteriserer den slags våben som dødsensfarlige?«

Begrundelse

I den nylig reviderede våbenlov er det tilladt at sælge en gas- og signalpistol til enhver uanset alder. Derimod er det bestemt i loven, at man ikke må sælge ammunition til de pågældende våben uden polititilladelse. I et 240 sider stort våbenkatalog rekvireret fra forretningen Arms Gallery i København henvises der dog utvetydigt til, at ammunition frit kan købes i Sverige og Vesttyskland.